

Medlem Hr. Abrahamson, at de tekniske Forhold er dog blevet bedre i den senere Tid. Saa vidt jeg ved, passer heller ikke en Gang det. Der har nylig været Afbrydelser derovre under Stormen, og det har taget en Evighed, inden det blev repareret. Selskabet har i alle Henseender røgtet sin Opgave meget daarligt. Det har ikke taget Hensyn til Abonnenterne. Betjeningen har været daarligt, for Lønningerne har altid været daarlige, bortset fra Direktionens og Bestyrelsens. Materiellet er meget slet. Reparationerne udføres meget langsomt, Abonnenterne har derfor stadig maattet klage.

Jeg har for mine Synders Skyld maattet være Abonnent hos det sydjydske Telefonselskab. Jeg har aldrig hørt det rost undtagen een Gang. Det var, da det gav en stor Knippelmiddag midt under Krigen. Jeg har aldrig set andre Mennesker have Raad til at spendere saa megen Mad og Vin som Selskabet den Gang. Men det er det eneste Omraade, Selskabet har været flot paa i de mange Aar, det har administreret Telefonen. Hvis man vil give en Koncession som den, der her er Tale om, skulde det i hvert Fald ikke være noget af de nuværende Selskaber eller deres Ledere, der skulde have den. Der er den Mærkelighed ved Lovforslaget, at det slet ikke nævner Abonnenterne, og det ser nærmest ud til, at de kun ved et Tilfælde er nævnt i Koncessionen. Abonnenterne er Faarene, der skal klippes, og dem finder man det ikke Ulejligheden værd at nævne. Jeg synes dog, at de fortjente en hæderlig Omtale, naar de saaledes skal klippes.

Jeg vil først og fremmest henstille, at skal der gives en Koncession — jeg mener, at Statsdrift var bedre —, maa man tage Hensyn til Abonnenterne. De maa i alt Fald i nogle Henseender sikres, inden Koncessionen bliver givet. Som Lovforslaget foreligger her, er de i Virkeligheden solgt og har intet at skulle have sagt. Den eneste Garanti, de kunde faa, var Maksimalkakster, men dem skyder man ud til næste Aar, vel at mærke, naar Selskabet har faaet Koncession og derfor staar meget stærkere end i Øjeblikket. Saa først skal man til at tale om Maksimalkakster. Det er selvfølgelig mindst en Postdag for sent. Maksimalkaksterne maa fastsættes samtidig med Koncessionens Givelse. Det staar ogsaa i Loven af 30. Juni 1919, og jeg begriber ikke, hvorledes man kan komme udenom det. Naar Lovgivningsmagten har bestemt, at Abonnenterne er berettiget til at forlange, at Maksimalkakster fastsættes samtidig med Koncessionen, kan man ikke vente med at fastsætte Maksimalkakster til efter,

at Koncessionen er givet. Nu hedder det sig, at naar de to Selskaber slaas sammen, skal det være en Garanti for Abonnenterne. Det er det aldeles ikke. Naar man har to Selskaber, har man dog den Fordel, at det ene Selskab er daarligt paa een Maade og det andet paa en anden. Man har dog hidtil kunnet henvise til, at naar Sydjydske Telefonselskab var daarligt, var der visse Henseender, i hvilke Nørrejdsk Telefonselskab var bedre. Den Fordel tager man fra Abonnenternes Haand eller Mund, naar man slaar Selskaberne sammen.

Der staar i Telefonkommissionens Betænkning, at det var godt at faa en ensartet Ordning for hele Jylland. Det er rigtigt. Men det faar man slet ikke. Man bevarer Statstelefonen i Nord- og Sydjylland og ind-deler dette Omraade i tre Zoner, men ved denne Zonebetjening opnaar man i Virkeligheden ikke Ensartethed. Ved at slaas de to Selskaber sammen opnaar man upaatvivlelig, at Selskaberne bliver mere kapitalstærke og stærkere i Kampen mod Abonnenterne, men for disse er der saa vist ingen Fordel. Driften vil blive en kapitalistisk Rovdrift efter alle Kunstens Regler, og saaledes som Selskaberne hidtil har drillet, ligefrem drillet Abonnenterne, vil de sikkert blive ved! Der er næsten intet, som de ikke har kunnet finde paa. Automater, Forhøjelser i Tide og Utide. Der er ingen Garanti hverken i Lovforslaget eller i Koncessionen mod, at et saadant Krakileri vedblivende vil foregaa ved Telefondriften derovre. Det forekommer mig derfor, at skulde der gives Koncession, maatte man i en ganske anden Grad sikre Abonnenterne forinden, og i Koncessionen er der jo ikke hverken i Bestemmelserne om Nævnet eller om den Voldgift, der er tilbudt, nogen som helst Garanti for Abonnenterne. Voldgiften er ganske ud i det blaa, hverken Abonnenterne eller Funktionærerne i Selskabet kan have noget som helst Udbytte af den. Men heller ikke Nævnet er nogen Garanti, for det kommer til at bestaa af fire Dommere, to her fra København fra Sø- og Handelsretten og to fra Vestre Landsret, og saa en Formand, som vi ganske vist ikke kender, men der er virkelig ingen Garanti for, at disse fem Dommere vil kunne være til nogen som helst Trøst for Abonnenterne i Jylland. Nej, der maatte fastsættes i Loven eller i Koncessionen, hvorledes man vilde sikre Abonnenternes Stilling, hvis der skulde gives Koncession.

Men saa mener jeg rigtignok ogsaa, at det er alt for favorable Betingelser, man giver Selskabet. Hvorfor skal dog dette Selskab have Lov til at tage en Rente, en